

בבית המשפט העליון

ברע"פ 31945-07-26

לפני: כבוד השופט

המבקש:

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מיום 18.6.2026 בעמ"ת 53706-06-26 שניתנה על ידי כבוד
השופטת

בשם המבקש: עו"ד שחר מנדלמן

בשם המשיבה: עו"ד

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת
(בעמ"ת 53706-06-26 מיום 18.6.26, במסגרתה התקבל ערר המשיבה על
החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופטת (במ"ת-69993-
02-26 מיום 16.6.26, כך שתחת שחרורו של המבקש לחלופת מעצר, כפי שהורה בית
משפט השלום, הוארך מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

לאחר ששמעתי את באי-כוח הצדדים, ואת המבקש עצמו, במעמד הדיון
שהתקיים בפניי היום (22.7.2026), הגעתי למסקנה כי יש מקום לתת רשות ערר, ולקבל
את הערר, כך שהחלטת בית המשפט המחוזי תבוטל, והחלטת ביהמ"ש השלום תוחזר
על כנה, כפי שיפורט להלן.

בתמצית, המבקש הועמד לדין בעקבות איומים שהשמיע כלפי בת זוגו לשעבר,
לאחר הליך גירושים שהתקיים ביניהם, ובביתו נתפסו אקדח ותחמושת שהוחזקו ללא
רישיון. בגין כך, המבקש מואשם בעבירות של החזקת נשק שלא כדין, איומים ופגיעה
בפרטיות.

המקרה דנן נמנה על המקרים החריגים בהם נסיבותיו הפרטניות והמיוחדות של המבקש מצדיקות את קבלת בקשת רשות הערר. המבקש מתגורר בעוטף עזה, ניצול אירועי טבח השבעה באוקטובר, והתרשמותי כי אירוע זה השפיע עמוקות על מצב בריאותו הפיזי והנפשי, הנחזה להיות ירוד, וזאת גם בשים לב לגילו המתקדם (67). כמו כן, המבקש הוא אדם מן היישוב, נעדר עבר פלילי, ושני התסקירים האחרונים שהוגשו מטעם שירות המבחן בעניינו היו חיוביים.

בנוסף, ומבלי להקל ראש בחומרת העבירה של החזקת נשק ללא רישיון המיוחסת למבקש, ראוי לציין כי הנשק היה מצוי בחזקתו מזה תקופה ארוכה (לדבריו מעל ל- 20 שנה), ובידיעת המתלוננת. המסקנה המתבקשת היא שהמבקש לא הצטייד באקדח בעקבות הסכסוך, עניין המפחית במידה לא מבוטלת את המסוכנות שיש לייחס לו – למצער, משהוחרם הנשק.

כידוע, המשך מעצרו של אדם מאחורי סורג וברית, צריך שיעשה אך ורק במקרים בהם אין בנמצא חלופה ההולמת את מסוכנותו. כך במקרה הרגיל, וכך בוודאי כשמדובר בנסיבות ייחודיות כגון אלה בהן עסקינן. להתרשמותי, התואמת את התרשמות בית משפט השלום, די בחלופה השיקומית שהוצעה, בצירוף תנאי שחרור מתאימים, כדי לצמצם את מסוכנותו של המבקש לרמה עמה ניתן להסכין לצורך שיקומו, תוך סיום מעצרו הממושך מאחורי סורג וברית. כך, בוודאי בהתחשב במכלול נתוניו של המבקש, כמו גם באיכותה ומיקומה של החלופה השיקומית שהוצעה (המרוחקת ממקום מגורי המתלוננת).

במצב דברים זה, סברתי כי נכון עשה בית משפט השלום כאשר קיבל את המלצת שירות המבחן, והורה על שחרורו לחלופת מעצר ב"בית נועם", בפרט בשים לב לכך שבאותה העת המבקש היה נתון במעצר לראשונה בחייו במשך 4 חודשים (ויוער, כי נכון למועד החלטה זו המבקש נתון במעצר מזה כחצי שנה).

לאור האמור, שירות המבחן מתבקש להעביר עד ליום 26.7.2026 תסקיר משלים המתייחס למועד בו ניתן להעביר את המבקש לחלופת המעצר השיקומית ב"בית נועם". בית המשפט השלום יקבע דיון בעניינו של המבקש בתוך 24 שעות ממועד קבלת התסקיר המשלים, במסגרתו יורה על העברתו לחלופה השיקומית האמורה בהתאם לתנאים שיפורטו על ידו. יובהר, כי ככל שיימצא לנכון, בית המשפט השלום יהיה רשאי לשנות מהתנאים שקבע בהחלטתו הקודמת, לפי מיטב שיקול דעתו.

בכפוף למתווה הקבוע לעיל, המבקש יימצא במעצר עד להחלטה אחרת בעניינו.

ניתנה היום, ח' באב התשפ"ו (22.7.2026).

י. אזולאי

שופט